Allegorice a Conserua me. i. simul me cū meis serua. Job. xvij. b. Pē serua eos quos dedisti mihi. Vel Conserua. i. ꝓtinue serua. b Dñe/O pater qui potēs es. Et destruitur hic pelagij hęresis: qui sibi bonū suum attribuebat: qz cum christus q̄ caput est ecclesię ꝓ se ozauerit: hō carnalis nihil sibi debet attribuere. Ad qō fac illud. j. Corl. iiij. b. Quid habes qō nō accepisti? Postea ostendit triplex meritū: scz spei/cū dicit: Quoniam speraui. Cōfessionis/cū dicē: Dixi dño ꝛc. Humilitatis/ cum dicit: Quoniam bonozū meozū nō eges. q. d. ideo/Cōserua: Quoniā speraui in te: non in me.

a b c d e f g

Conserua me XV.
dñe qm̄ speraui in
te: dixi dōmino de
us meus es tu: quōniam bo
nozum meozum non eges.

h i k l m n o

Sanctis qui sunt in terra eius:
mirificauit omnes volun
tates meas in eis. Multi
plicate sunt infirmitates eo
rum: postea accelerauerūt.

Spes multiplex Est autem spes christi: ꝛ spes puri hoīs. Et hęc multiplex. s. Spes venię ex fide miraculoꝝ. Spes gr̄ę/ex fide ꝓmissoꝝ. Spes glię/ex fide mādatoꝝ. Christi autē spes fuit ex sciētia. Fides enī ꝛ spes ī christo simplicit nō fuerūt: nisi q̄tū ad ea q̄ sūt ex pte cozpis: sic ē incozruptio: ꝛ hmōi. d Dixi dño: Ecce ꝓfessio. Dixi: voce ꝛ ope. e Dño/pri. f Deus me es tu. Deus dico/inq̄tū hō sum ꝛ vere. g Qm̄ bonoꝝ meozū nō eges: sed ego fm q̄ homo ꝛ mei/egens bonis tuis/ Ecce humilitas. Et hęc ē ꝓprijssima rō q̄ sit deus. s. qm̄ nullo indiget: ꝓ ē pfectissimus/fm illud Actl. xvij. k. Non indigens aliq̄ cū ipse det vitā hoīb̄ ꝛ ispirationē ꝛ oīa. Dare vitam/istud pfectissimū ē. Qui enī dat vitā/dat ꝛ moueri ꝛ eē: et nō ecōuerso. Jō dicit Dionysius: Ipse est subale bonū ad oīa extēdēs bonitatē: sic sol lumē nō ꝓeligēs ꝓ ipsū eē illuminās oīa. Mozaliter a Cōserua me. Sic etiā debet q̄libet fidelis ozare: O dñe ꝓserua me. i. cū alijs serua. i. me ꝛ alios serua: et ꝓ ꝓ facit oīonē suā efficacē. Unde Greg. Multū precesꝰ suas valere efficit: q̄ eas ꝓ alijs effūdit. Et alibi: Apud deū pfecte pctā diluit ꝓpria: q̄ pie plāgit aliena. Vel Cōserua. i. cū alijs existētē serua: qz q̄ sūt cū alijs facilius seruant ꝛ curāt: qz dñs ē cum eis. Matth. xviij. c. Ubi sunt duo vel tres cōgregati ī noīe meo: ibi sum ī medio eoꝝ. Et ex ꝓ videt argumētari Salomon Eccs. iiij. c. Melius ē q̄ duos eē simul q̄ vnū: habēt enī emolumētū societatis suę. Si vnus ceciderit: ab altero fulcietur. Ve soli qz cū ceciderit nō habet subleuātem se. Vel Cōserua. i. mecū serua: ita. s. q̄ ego ad hoc cooperer. j. Corl. iij. c. Dei adiutozes sumus. c Qm̄ spaui. q. d. debes ꝓseruare: Qm̄ spaui ī te. Ps. In te dñe spaui nō cōfundar ī ęternū. Eccl. j. ij. c. Respicite filij natiōes hoīm: ꝛ scitote qm̄ nullus spauit in eo ꝛ ꝓfusus est. Probatio q̄ speraui in te. d Dixi dño: corde/ore/ope/ꝓ veram. s. fidez. Quia corde credit ad iusticiā: ore aūt ꝓfessio fit ad salutez: Roma. x. b. Et fides sine opib̄ mortua est: Jaco. ij. d. Quid dixi? f Deus me es tu. Et ex ꝓ q̄ ita dixi. i. vere credidi: sequit: q̄ speraui: quia fides generat spem. Heb. xi. a. Fides est sperādarū rerū suba. Probatio q̄ deus es: g Qm̄ bonorū meozū nō eges: vt. s. expositū est. Unde Jaco. j. a. Dat oib̄ affluenter ꝛ nō improperat. Et bñ: qz humor ascēdit a trūco ī ramos: et filius ozz esse de pre. h Sctis q̄ sūt ī terra ꝛc. In ꝓcedēti ꝓsu ozauit christus: in isto dicit quę bona ꝓtulit ei deus pri. s. l Omēs volūtates meas mirificauit. i. miras fecit ꝛ oīndit. Et nota q̄ mutat ꝓsonas a scōa in tertiā: ad significādū in christo duas naturas. Multę sunt volūtates christi: ꝓ oēs referunt ad duo. s. q̄ ipse voluit mori ꝓpter delicta nra: ꝛ resurgere ꝓpter iustificatiōes nras. Pōt aūt intelligi de q̄druplici volūtate: Quadruplex enī est christi volūtas. Deitatis est: q̄ quęcūq̄ voluit fecit: quā mirificauit oīa q̄ sūt faciēdo. Volūtas resurrectiōis ē q̄ voluit mori ꝛ resurgere: quā mirificauit deo pri vsq̄ ad mortē obediēdo: Phil. ij. a. Et dū hoīes sibi obedientes facit mori pctō: ꝛ resurgere per grām. Volūtas sensualitatis est/ q̄ voluit nō mori. Unde dicit Mat. xxvj. d. Pē: si possibile ē/trāseat a me calix iste: quā mirificauit se verū hoīez eē ostēdēdo: ꝛ infirmitatē nraz se veracit assūpsisse. Volūtas cōpassiōis est/q̄ cōpassus ē pctōrib̄.

Multe sunt volūtates ī christo

Unde Lucl. xix. f. Videns ciuitatē fleuit sup illā ꝛc. Osee. vj. c. Misericordiam volui ꝛ nō sacrificiū: Quā mirificauit deus etiam īdignis cōpatiēdo: Et q̄b̄ mirificauit oīndit dicēs. h Sanctis: nō iudęis aut paganis. Unde. j. Corl. j. d. Nos p̄dicamus christū crucifixū: iudęis q̄dē scādalū: gētib̄ aūt stulticiā: ipsis autem vocatis iudęis atq̄ gētibus christum dei virtutē ꝛ dei sapiaz. Sctis. s. i Qui sunt ī terra eius. i. q̄ spem suā q̄si ancoraz in illa terra q̄ est eius. s. in terra viuentiū fixerūt/ne fluctib̄ hui⁹ seculi submergant. Non dico ī terra: de q̄ dictū est adę: Gen. iij. c. Maledicta terra in ope tuo: sed in illa: de qua dic Ps. Credo videre bona dñi in terra viuētiū. Et has voluntates miras fecit: m In eis. i. int̄ ī mēte ñ foris. Vel In eis: id ē in ꝓfectu ꝛ vtilitate eoꝝ: q̄ eis obediēdo/fiunt ō terrenis cęlestes. Vel In eis. i. int̄ illos q̄ ꝓ videruṅt. Has volūtates scz moriēdi ꝛ resurgēdi: k Mirificauit/deus pri. i. mirabiles oīndit in filio multis modis. Mirabile enī fuit q̄ cū eēt diues/voluit fieri paup. ij. Corl. viij. b. Scitis grām dñi nri iesu christi: qm̄ ꝓpter vos egens factus ē/cum esset diues: vt illius inopia vos diuites essetis. Itē qz cum sp̄ esset in gaudio: pro nob̄ voluit pati. Heb. xij. a. Aspicientes ī auctorē fidei ꝛ ꝓsūmatorē iesum: qui ꝓposito sibi gaudio sustinuit crucē ꝓfusione ꝓtempta. Item qz pro nob̄ voluit reputari iniquus. Esa. liij. d. Et cum iniqs reputatus ē. Itē etiā quia ꝓ inimicis pati voluit Roma. v. b. Commendat aūt deus suā charitatē in nob̄: qm̄ cū adhuc pctōres essem ꝓ nob̄ mortuus ē. Itē quia cum vno solo ꝓbo nos posset saluare: vt dicit Ps. Dixit/ꝛ facta sunt: tm̄ tot ꝛ tanta ꝓ nobis sustinere voluit. Unde Lucl. ix. d. Moyses ꝛ helias dicebāt excessū eius: quē cōpletur erat in hierusalē. Esa. xxviij. f. Peregrinū ē opus eius ab eo. Unde de se ipso dic Aug. in li. ꝓsel. Nō satiabat illis diebus dulcedie mirabili ꝓsiderare altitudinē ꝓsilij diuini sup salute generis hūani. Hoc aūt fecit vt nos ad amorē suū maxie attraheret: ꝛ vitiū ingratitudis a nob̄ fugaret. Ingratus enī fuit hō bñficio creatiōis q̄ō sine pena sua dñs ei impēderat. Bñficiū autem recreatiōis nō sic. Unde dicit btus Bern. Memēto te ꝛ si de nihilo factū: non tm̄ de nihilo redemptū. n Multiplicate sūt infirmitates eoꝝ ꝛc. Sup oīndit salutē sctoꝝ: ibi: Mirificauit. Hic oīndit insufficiētiā legis: vt oīndat nō esse aliā viā ad salutē q̄ ꝓ passionē: vt sic acceleret hō ad christū imitādo passionē eius. Dic g: Multiplicate sūt ifirmitates eoꝝ. s. iudęoꝝ. i. insufficiētię legis multiplicate sūt duob̄ modis. s. ꝓ ostēsionē: ꝛ occasionē. De ꝓ Roma. vij. b. Concupiscentiam nesciebam/nisi lex diceret: Non concupisces. De secundo Roma. v. d. Lex subintrauit vt abūdaret delictum. Vel sic. Multiplicate sunt infirmitates eorum: id est afflictiones: quia sępe captiuati sunt: ꝛ ita clamauerunt ad dominū. Et hoc est: o Postea: id est post illa prędicta duo: vel post afflictiōes: p Accelerauerūt: ad christū.

De bñficio ie nationis in q deus filium mirificauit.

Postea ostendit

Mozaliter potest legi: n Multiplicate sunt infirmitates eorum: id est tribulationes sanctorum vel etiam pctōr: Et o Postea accelerauerunt/ ad deū. Greg. Mala q̄ nos ꝓ ꝓmūt: ad deū nos ire cōpellūt. Et ī Ps. Im ple facies eoꝝ ig̃minia: ꝛ q̄rent nomē tuū dñe. Unde Lucl. xiiij. e. dictū ē: Exi cito ī platęas ꝛ vicos ciuitatis ꝛ paupes ꝛ debiles ꝛ cęcos ꝛ claudos ītroduc huc. Et postea dixit: Exi ī vias ꝛ sepes/ꝛ cōpelle ītrare. Tales enī. s. paupes ꝛ debiles et hmōi q̄ ꝓsecutiōes multas patiūt/cōpellit dñs ītrare ad cęnā cęlestis refectiōis. Et iō bñ dic: Accelerauerūt: qz hmōi tribulatiōes ꝛ pauptates sūt quasi cōpendiū citius veniēdi ad deum: et tales expediti sunt ad eundum. Accelerare aūt debet homo vt exeat de peccato: et ad deum tendat per pęnitētiam/quattuor rationib̄. s. quia periculose conuersatur: quia ad magna vocatur: quia diu expectatur: ne forte excludatur.

Mozaliter

Ps. 26.

Ps. 148.

Ps. 82.

Accelerare bemus ad propt quat

* Periculose ꝓuersat

Allegorice c Postea ostẽdit fructũ passiõis spũalẽ eẽ/nõ carnalẽ. a Nõ cõgregabo cõuenticula eorũ: id est synagogas. b De sanguinib⁹: id est de ritu legaliũ. q. d. nõ mihi placebũt ꝓpt sacrificia carnalia pecorũ. Unde Ps. Nõ accipiã de domo tua vitulos/neq; de gregibus tuis hircos. c Nec memor ero nominũ eorũ p labia mea: sicut pus: vt quasi de peculiari populo dicam vltra: Hęc dices ppl'o meo israel: vel huiusmodi: Sed in omi gente qui timet deũ et opat iusticiã: hic accept⁹ erit illi: sic dr Act. x. e.

Ps. 49.

a Nõn cõgregabo cõuenticula eorũ de sanguib⁹: nec memor ero nominũ eorũ per labia mea. Dõmin⁹ pars hereditatis meę et calicis mei: tu es qui restitues hereditatẽ meã mihi

c Dñs pars hęre.

Doctaliter * Periculose cõuersat homo ꝓcipue peccator: q̃ pot dicere sicut dicit dauid. i. Regl. xx. a. Uno tm̃ gradu ego morsq; diuidimur. Nõ em̃ est nisi vnus gradus. s. mors corpis inter peccatorẽ et mortẽ ęternã. Boni etiã piculose cõuersant. Ecech. ij. c. Increduli et subuersores sunt tecũ: et cũ scorpionib⁹ habitas. Ad magna vocatur: scz ad cęlestia gaudia. Esa. lxiij. a. Mirificauit de⁹ pr. 1. Cor. 2. d. Quę nec oculus vidit/nec auris audiuit et. Diu expectat. Unde Sap. xi. d. Dissimulas peccata hominũ ꝓpter pęnitentiã. Roma. ij. a. An diuitias bonitatis et patiętię et lõganimitatis eius cõtemnis? Ignoras qm̃ benignitas dei ad pęnitentiã te adducit. Ne forte excludat: sicut fatuę ꝓgines. Matth. xxv. a. Ecce spõsus venit: et q̃ paratę erãt intrauerũt cũ eo ad nuptias/et clausa ẽ ianua. Ubi dic Greg⁹. O si posset palatũ cordis sage/q̃ntũ admiratiõis habet/ecce spõsus venit: q̃ntũ dulcedinis/intrauerũt cũ eo ad nuptias: q̃ntũ amaritudis/clausa ẽ ianua. Ad b vltimũ mẽbr. s. ne forte excludat/ptinet qd̃ seq̃t: a Non congregabo cõuenticula eorũ de sanguinib⁹. i. nõ introducã eos ad nuptias cęlestes/si inuenero eos mortuos in sanguine pcti: De quo Osee. iiij. a. Sanguis sanguinẽ tetigit. c Nec memor ero nominũ eorũ: quia nõ sunt scripta in libro vitę: sed in terra. d Per labia mea. Ad litteram: in die iudicij/q̃ vocabit electos. Matth. xxv. c. Matth. 7. d. Venite bñdicti et. Et malis dicet: Non noui vos: discedite a me: sm q̃ ipse dicit Lucl. xiij. f. Cũ intrauerit paterfamilias et clauserit ostiũ/incipietis foris stare/dicẽtes: Dñe aperi nobis. Et respõdẽs dicet vobis: Nescio vos vũ sitis et. Istud aũt ꝓprie pot dici cõtra ꝓlatos nostri tpis: Contra ꝓlatos modernos Nõ cõgregabo et. Sanguines em̃ dicũt nepotes ꝓlatorũ: Cõuenticula dicunt ipsi cõgregati i ecclesijs. Sed hos nõ cõgregat dñs. i. non facit cõgregationẽ illã. Non em̃ intrant p ostium christũ. Joh. x. a. Qui nõ intrat p ostiũ in ouile ouiũ/sed ascẽdit aliũde: ille fur est et latro. Unde Abacuk. ij. c. Ue q̃ ędificat sion in sanguinibus. Christus fundauit ecclesiã in suo sanguie: sed isti ꝓlati euertunt eã in suo. Unde iam non sunt vicarij christi: Ps. 81. sed aduersarij. Unde Ps. Disperierũt i endor: qui interpretat fons generationis. i. in carnalitate sua disperierũt. Et ideo sequit: Facti sũt vt stercus terrę. i. abominabiles deo et hominibus. Tempore ap'li caro et sanguis regnũ dei possidere nõ poterãt: sed tempore isto miserabili vix potest possidere regnum dei: id ẽ ecclesiã/nisi caro et sanguis ꝓlatorũ. Nor cõuenticula nõ congregabit deus in ꝓsenti ad concordiã et pacẽ: Tales em̃ sp faciũt schismata et dissensiones in capitulis. Nec in futuro ad gloriã: Et ita in sanguie ꝓlatorum perdit domin⁹ fructũ sui sanguis/quẽ effudit vt cõgregaret dispersos. Joh. xi. g. Christus moritur⁹ erat ꝓ gente: et non tm̃ ꝓ gente: sed vt filios dei qui erant dispersi/cõgregaret in vnum. Et ex quo nõ cõgregabit eos/disperdet. Unde Zach. xiij. a. Disperdã nomina idolor de terra. Idola sunt prelati moderni. Zach. xi. d. O pastor et idolũ derelinquẽs gregẽ. Nomia eor sũt nepotes: in quibus nominant et memorant post mortem. Sed ista memoria nõ est i bñdictiõe: sz potiꝰ in maledictiõe: qz frequẽt maledicunt illi qui posuerũt eos i eccl'ia/in q̃ tot mala faciũt.

Allegorice e Dominus ps he. et. Cõtinuatio. Ita non ero memor eorũ: quia ad deũ non ptinent/in quem ego intendam: quia dominus pater/dicit christus: est f Pars hereditatis meę: et meorũ: id ẽ pars hereditaria: vt legat ĩtrãsitiue.

Et ẽ pars: repete: g Calicis mei: id ẽ locũditatis meę. q. d. dñs pascet et potabit nos. Unde christ⁹ dicẽ suis/Luc. xxij. c. Ego dispono vob sicut disposuit mihi pater meus regnũ vt edatis et bibatis super mensã meã in regno meo. h Tu es qui restitues hereditatem meam mihi: Nota q̃ ẽ hęreditas/quę ẽ christi: et est suorum. s. deus pater. Item quę est christi: et tandem erit suorum. s. immortalitas. Item quę est christi: et non erit suorum. s. genus humanũ. De prima dicit: Dominus pars hereditatis meę. De secũda dicit: Tu es qui restitues hereditatẽ meam mihi: sm vnam expositionẽ: id est gloriam ĩmortalitatis: quã in adã pdidimus: sed christo ĩ sua resurrectiõe restituta est: et nobis in nostra restituet. De tertia dicit Ps. Postula a me et dabo tibi gentes hęreditatẽ tuam. Ps. 2. Et hanc secundã dicit sibi restitui: nõ quia eam amiserit: sed nos. Et qd̃ in nobis fit/in se dicit fieri ꝓpter indiuiduã vnionem capitis et membror. Hanc em̃ hęreditatẽ amiserũt ꝓmi parẽtes/p crimẽ lęsę maiestatis: qz voluerũt esse sicũ dij. Gen. iij. a. Unde dicit Aug⁹. Voluerũt rapere diuinitatẽ: et amiserũt fęlicitatẽ. Et quõ facta fuerit christo ista restitutio/subiũgit:

De hereditate christi

12. q. 1. c. cleric⁹ 23. q. 8. c. si morte De preben. c. cum fm.

* Funes id est possessio

Aliter Uel trãsitiue potest legi sic: e Dominus ẽ pars hereditatis meę: id est bonorum qui sunt hęreditas christi. Unde Esaię. xix. d. Hęreditas mea israel. Et in Ps. Beata gens cuius domin⁹ deus eius: populus quem elegit in hęreditatem sibi. Huius hęreditatis est dominus pars: id est portio: quia boni aliud non quęrunt. Ps. Pars mea deus in eternum: id est semp. Malorum autez est pars illa: de qua Job. xx. d. Hęc est pars hominis impij a deo. Hęc est pclusio capituli. Sed q̃ sit illa pars/ꝓmisit fere per totũ capitulũ: Et parum ante finẽ dicit: Uadent et venient super eũ horribiles: deuorabit eum ignis qui non succendit/affligetur relictus in tabernaculo suo et. g Et calicis mei: supple est pars dominus: id est/est merces passionis meę. h Tu es: o deus pater: i Qui restitues hereditatez meã mihi: id est gentes ꝓ hęreditate. s. gen⁹ humanũ pditũ in adã. De q̃ hęreditate sup dictũ ẽ: Dabo tibi gẽtes hęreditatẽ tuã et.

Ps. 32. • Ps. 72.

* Funes.

Et nota q̃ versus iste. s. e Dominus pars hereditatis meę et. ꝓprius est clericorũ. Unde dicũt illum qn̄ accipiũt bñdictionẽ coronę: Quasi dicerẽt: nolumus de cętero habere hęreditatẽ in terra: sed solum deum. Unde aaron et leuitę non habebãt ptẽ inter filios israel: quia dominus erat pars eorum et hęreditas. Nume. xviij. c. dixit dominus ad aaron: In terra eorum nihil possidebitis: nec habebitis partem inter eos: Ego pars et hęreditas tua in medio filiorum israel. Sed quia ad illam hęreditatẽ quę deus est/non venit nisi per tribulationẽ: ne forte aliquis nimis timeat tribulationem addit: g Et calicis mei. q. d. dominus etiam est pars calicis: id est ꝓsentis tribulatiõis. De q̃ calice Matth. xx. c. Potestis bibere calicẽ/quẽ ego bibiturus sum? Pars est dico: quia semp in tribulatiõe dat deus aliquã consolationem. Unde Ps. In tribulatione dilatasti mihi. Et alibi: Cũ ipso sum in tribulatione. Sed de reprobis dicit: Ignis sulphur et spiritus ꝓcellarũ pars calicis eor: sm q̃. s. expositũ est i loco suo. h Tu es et. q. d. nõ pęnitet si hęreditatẽ terrenã dimisi: qz tu es o deꝰ q̃ restitues hereditatẽ meã mihi. Matth. xix. d. Omnis qui reliquerit domũ/aut fratres aut sorores/aut patrem/aut matrem/aut vxorem/aut filios/aut agros ꝓpter nomẽ meũ: centuplum accipiet: et vitam ęternam possidebit. Et Gen. xv. a. Noli timere abraam: ego ꝓtector tuus: et merces tua mecum magna nimis. Hoc dixit dominus ad abraam: Postea q̃ dixerat: Egredere de terra tua et. Gen. xij. a. Sed posset aliquis dicere: quę tibi vtilitas: aut quod lucrum dare hanc hęreditatem ꝓ illa? Respondet q̃ multo melior est illa quam elegit/ dicens:

Doctaliter

Ps. 4. Ps. 90. Ps. 10.

e * Funes ceciderũt

Allegorice ✠ a Funes.i.possessio mea bene limitata:tractū ē a limitāte agr. Hi inq̃ Funes ceciderūt mihi i ꝓclar.i.i cęlestib⁹: vbi nihil ē nisi ꝓclarū.s.imortalitas/ipassibilitas:fruitio diuinitatis. In B aūt q dic: b Ceciderūt:notat q hęc hęreditas gratia dat. Est em sensus: Ceciderūt.i.cōtigerūt sorte diuinę electiōis. Vnde Eck. j. d. Cecidit sors supmatthiā. c Eteni: ꝓbat qd dixit: In ꝓclaris eteni hęreditas mea ꝓclara est mihi: vt legat mihi/discretiue.q.d. nō omnib⁹ videt ꝓclara esse: Ut in Ps. de quibusdā dicit: Pro nihilo habuerūt terram desiderabilem. Et Gregor⁹: Carnaliū mentes bona pensare non valēt/nisi quę carnaliter vident.

a hi. Funes ceciderūt mihi in
b ꝓclaris:eteni hęreditas mea
c ꝓclara est mihi. Benedicā
d dnm q tribuit mihi itellectū:
e insup et vsq̃ ad noctē incrē-
f puerūt me renes mei. Prouidebā dnm i ꝓspectu meo sp:
g quoniam a dextris est mihi
h ne cōmouear

Ps. 105.

Aliter ✠ a Funes/huius hęreditatis: id est diuisiōes: b Ceciderūt mihi in ꝓclar.i.i sanctis/q sūt ꝓclari. Probatio. Eteni hęreditas mea:multitudo.s.sāctorū:ꝓclara ē mihi:t si nō hominib⁹: vt dicit Heb.xj.g.Egentes/angustiati/afflicti/ quibus dignus nō erat mūdus.

Moraliter ✠ a Funes ceciderūt mihi in ꝓclar.q.d.ego habeo meliorē portionē. Heli⁹ ē em cęlū q̃ tra:ęrna q̃ tēpalia:de⁹ q̃ mūdus. Vnde frater beati Bern. dixit fratrib⁹ suis q volebāt religionē intrare/t ei hęreditatē terrenā dimittere:q non erat ei bona illa partitio/q ipsi haberēt cęlū t relinquerēt ei terrā. Luc.x.g. Maria optimā partē elegit/ quę nō auferet ab ea. Sz qz multi sūt q hoc nō attēdūt: t ideo festināt ad hęreditatē ꝓsentē: De q̃ Prouer.xx.c. Hęreditas ad quā festinat i ꝓncipio:bndictiōe carebit: Necesse est dicere qd sequit. c Eteni hęreditas mea ꝓclara ē mihi.i.ꝓ oib⁹ clara est t ꝓciosa. Et sunt tria generra hom/quib⁹ ista hęreditas nō est ꝓclara: Et ideo nō sūt digni hze eam:significati p tres.s.esau/hismaelē/absalonē:q ꝓuati sūt paterna hęreditate. Sūt em qui plus volūt hze diuitias t delitias in ꝓsenti/q̃ expectare illā hęreditatē:et ideo se voluptati exponūt. Hi significāt p esau: Gen. xxv.d.q vendidit ꝓmogenituram suā ꝓ lētis edulio:t comedit t bibit t abijt:paruipēdens q ꝓmogenita sua vendidisset: Ecce q nō erat ei ꝓclara hęreditas sua. Alij sūt q cessant a malo/ et faciūt opa de genere bonoꝝ:sed nō amore patrię:imo timore pęnę.s.timore seruili. Et his nō est ꝓclara hęreditas:qz ad eā nō habēt oculū. Et isti significant p hismaelē q pdidit hęreditatē. Gen.xxj.b. Eijce ancillā t filiū ei⁹: Nō em hęres erit filius ancillę cū filio meo isaac. Alij sunt qui bona faciūt amore patrię:sz cū fecerint/inde supbiūt t glianť. Hi significati sūt p absalonē:q sibi regnū t glaz pris sui voluit vsurpare. ij. Regū.xv.a. Et suspēsus mortu⁹ ē:t hęreditatē nō habuit. Eodē xvij.d. Hęc tria genera hom pdunt hęreditatē:qz nō est eis ꝓclara. Sed sancti nō sic:q significati p naboth iezraelitē.iij. Reg.xxj.a. cui fuit hęreditas sua intantū ꝓclara q̃ nullo mō voluit eā vendere achab:sz dixit: Propit⁹ sit mihi dns ne dē hęreditatē patrū meorum tibi.q.d.hereditas mea ꝓclara est mihi.i.ꝓ omnib⁹ alijs clara t dilecta. d Bndicā dnm tc. Secūda ps:in q̃ agit christ⁹ gratias pri ꝓ bonis sibi t suis collatis.s. de ꝓstātia passiōis: de passiōe t resurrectione: de cōsessu ad dexterā pris. Dic g: Bndicā:q̃si hęreditas mea ꝓclara ē mihi. Et iō Bndicā dnm/priez/i me t i meis: e Qui tribuit mihi t meis itellectū:q ista hęreditas videri possit:t credi. Videri in pria:credi i via. Tn christ⁹ intellectū patrię habuit in via:sancti ꝓ habēt intellectū fidei: t in futuro habebūt intellectū rei. De q̃ Esa.vij.b. Misi credideritis nō intelligetis. f In sup.i.sup intellectū illū: h Increpuerūt me renes mei.i.iudęi a qb⁹ genit⁹ sum ꝓm carnē. Vel/Renes.i. cōtribules mei:increpuerūt me vsq̃ ad noctē.i.vsq̃ ad mortē. Vl erudierūt/alia lra/me.s.ō morte: qz cū christ⁹ oia sciret p sciētiā:nōdū tn sciebat mortē p expiēntiā. Vnde dr Heb.v.c.Christ⁹ didicit ex his q̃ pass⁹ ē obediēntiā. Et in eadē.iij.d. Nō habem⁹ pōtificē q nō possit cōpati infirmitatib⁹ nris:temptatū autem p omia pro similitudine absq̃ pctō. Et q nō tēptat:q̃lia scit: Vel sic/ Renes mei.i.ir-

Trib⁹ generib⁹ hom nō est hereditas celestis preclara

Ecci.34.b.

ferio: natura mea. Increpuerūt me vsq̃ ad noctē.i. vsq̃ ad passibilitatē carnis. Timebat em caro passionē: Ego aūt i illa passione: k Prouidebā dominū: sp erectis oculis in cęlo nō in mūdo: l In cōspectu meo.i.in cōsciētia mea/q̃si nō tā oculis corpis q̃ cordis. Et posset q̃ri q̃re dicat: Prouidebā in cōspectu. Tale em est/ac si diceret: vidi cras. Est em ꝓuidētia ꝓuisio rerū gerēdaꝝ in futuro:sz visio siue conspect⁹ ē rerū ꝓsentiū. In B notat stat⁹ christi: q i nullo alio ē. Sic em in angelis ē ꝓtinua fruitio/licz mittāt:qz sp astāt/t si mistrēt:sic t i christo fuit ꝓtinua fruitio. Et ꝓm hoc fuit dominus in cōspectu eius:et quia missus fuit/sic ꝓuidebat. Vel/Prouidebā.i.ꝓpe videbā. Et merito ꝓuidebā: m Qm a dextris ē mihi.s.dns i fauore t ꝓpitiatiōe: Ne cōmouear

ak. temēdauerūt

Moraliter ✠ a Moraliter. Supra dictum est a viro iusto: c Hęreditas mea pręclara est mihi.id est pręclaram esse intellexi:et ideo vt pręclaram dilexi. Et dictum est:quia quibus non est sic pręclara/amittunt eam:ꝓm q etiā dicitur in Job. iij.d. Quia nullus intelligit:in ęternum peribunt. Modo intelligens vir iustus:quantum vtilis sit ei ille itellectus: conuertit se ad gratiarumactionem pro eo dicens: d Benedicam dominū qui.i.quia: tribuit mihi intellectū: vt intelligaz q̃ t q̃ ꝓclara sit illa ęrna hęreditas.q. Cor.iij. b. Nō q sufficiētes sim⁹ cogitare aliqd ex nob q̃si ex nobis: sed sufficiētia nra ex deo ē. Et ideo regratiād⁹ ē de intellectu: qz si nec cogitare possum⁹ tc. multo magis/ nec cognoscere nec itelligere: Et ideo petit Ps. Da mihi intellectū. f In sup t vsq̃ ad noctē tc.q.d. Bndicā dnm:nō solū qz tribuit mihi intellectum:sed etiā qz ne magnitudo reuelationū extollat me: dat⁹ est mihi stimul⁹ carnis meę q̃ me hūiliet.ij. Cor.xij.b. Hoc est qd dicit: i Renes mei: Ad litterā/in qb⁹ sedē habet incētiuū luxurię: h Increpuerūt me: delectatiōib⁹ tēptādo. Vel/Increpuerūt.i.rephēsibilē ostēderūt: Sic qui aliū increpat/ipsū rephēsibilē esse ondit. Gal. v.c. Caro cōcupiscit aduersus spm. g Vsq̃ ad noctē.i. vsq̃ ad mortē:qz nō est hic pax vsq̃ post mortē. Vnde versus: Pax erit hęc nobis sp dū vita manebit: Cū pecore infirmo q̃ solet esse lupis. Vnde dicit Hiero. Quocūq̃ ꝓgo mecū meū hostē porto. Vel ꝓm aliā litterā: Emēdauerūt me renes mei. Vnde Greg⁹. Dū nos vitia tēptāt/ ꝓficiētes i nobis virtutes humiliant. Deut. vij.d. Nō poteris delere eas gentes parit:ne forte multiplicent cōtra te bestię terrę.i.mot⁹ supbię q̃ oē bonū vastat. Vel/Erudierūt:alia lra. Vnde Judic.iij.a. Hę sūt gētes q̃s dereliqt dns vt in eis erudiret israelē tc. Et ꝓpter huiusmodi picula/ ne aliquādo tēptatiōi succūberem: k Prouidebā dnm i ꝓspectu meo sp. Hoc em mltū valet ad rephmēda carnis desideria. Unde Numeri.xxj.c.ad aspectū serpētis ęnei i palo leuati.i.christi i cruce affixi/sanabant qui ꝓcussi erāt a serpentibus.i.a carnis delectationib⁹. Et ne vincamur temptationibus:debem⁹ dominuz ꝓuidere tanq̃ inspectorem omnium quę facimus t cogitam⁹ vt erubescamus. Proner.v.d. Respicit dns vias hom̄is:t omēs gressus illi⁹ ꝓsiderat. Et B retrahit a pctō. Vnde ꝓsus. Cū qd turpe facis qd me spectāte ruberes: Cur spectāte deo nō magis ipse rubes? Itē vt iudicē/vt timeam⁹:qz nō solū videt qd facim⁹ t cogitam⁹:sed t d istricte iudicabit. Sap. vj.a. Inquirabit opa vra/t cogitationes scrutabit. Et hoc sil⁹ multū retrahit a pctō. Vnde Prouer.xx.b. Rex q̃ sedet i solio iudicij .i.christ⁹/quē hō i corde suo statuit iudicē: ituitu suo dissipat oē malū. Itez vt remuneratorē/vt spem⁹. Apoc.iij.d. Qui vicerit dabo ei sedere mecū in throno meo tc. Et B etiā mltū valet ad rephmēdū mot⁹ peccati. Vnde de moyse dr Heb.xj.e. q magl elegit affligi cū ꝓplo dei q̃ tpalis peccati hze iocūditatem: Aspiciebat em in remuneratorē. Itē vt auxiliatorem: vt cōfidamus: Unde dicit: Quoniā a dextris est mihi:

Moraliter

Ps. 118.

ne cōmouear

Allegorice

a ¶ Ne cõmouear. i. ppt ꝗ nõ cõmoueboꝰ ego a stabilitate veritatis: et mei a stabilitate fidei. b ¶ Propter hoc. s. qꝛ ita fauet mihi dñs: et ꝓtegit me: c ¶ Lętatũ est coꝛ meũ: interiꝰ in cõtinua fruitiõe. d ¶ Et exultauit lingua mea: exteriꝰ ꝓmittẽdo aliq̃s gaudiũ. Tũc em̃ ē ꝓfecta lęticia: qm̃ gaudiũ qd̃ ꝓcęptũ ē i coꝛde, ꝓferk̃ i oꝛe. e ¶ In sup ⁊ caro mea: ad litterã: f ¶ Reqęscet i spe. i. in fęlici expectatione resurrectiõis: fm qd̃ dr̃: Coꝛpa sãctoꝭ i pace sepulta st. i. in fęlici expectatiõe futurę pacl. Dic̃ ꝓtę/ritę Lętatũ ē et exultauit: Futurę aũt dicit: Reqęscet: Et ꝗ iõ: qꝛ lęticia coꝛdis i chriſto fuit ꝓfecta: et ligua ꝓfectũ ꝓmisit: Sꝫ caro nõ fuit in ꝓfecta q̃ete: vñ dic̃: Reqęscet. i. itęꝛ q̃escet post q̃etẽ aię. Esa. vlti. g. Erit sabbatuꝫ ex sabbato. Per/in sup/distinguit inẽ stolã aię ⁊ coꝛpis. Et ē ꝗ apta ꝓphetia d̃ resurrectiõe chriſti ⁊ suoꝛũ: qꝛ si caput surrexit/resurgẽt ⁊ mẽbra: Vñ seq̃k: g ¶ Qm̃ nõ derelinques: O tu pat̃: h ¶ Animã meã/vniũ diuinitati/a carne depositã: i ¶ In iferno. s. in limbo doꝛmiẽte coꝛpe i sepulchꝛo: imo eã vnies coꝛpi: ⁊ ꝓ eã aias sctoꝭ ibi captiuatas liberabis. Et vere/ Nõ derelinques aiam meam in inferno: Quia k ¶ Nec dabis sanctũ tuũ: id ē coꝛpꝰ meũ a te sanctificatũ: Hoc em̃ donũ gratię est/nõ naturę: l ¶ Videre coꝛruptionẽ. i. incinerationẽ ⁊ putrefactionẽ in sepulchꝛo: qꝛ chriſtꝰ nõ nisi ꝓ triduũ q̃euit i sepulchꝛo. Nec ē ꝗriũ illd̃: Quę vtilitas i sanguĩe meo dũ descẽdo in coꝛruptionẽ: vbi coꝛruptio sumit̃ nõ ꝓ putrefactiõe: sed ꝓ liuoꝛe ⁊ flagellatiõe tm̃. Et vere/ Nõ dabis sanctũ tuũ videre coꝛruptionẽ: Quia m ¶ Notas mihi fecisti vias vitę. i. hũilitatẽ: ꝓ quã opoꝛtet hoiem redire ad vitã/q̃ ꝓ supbiã cecidit in moꝛtẽ. q. d. merito hũilitatis quã ostẽdã in passione/pueniã ad glã resurrectiõis. Vñ Phil̃. ij. a. Hũiliauit se/metipsũ/factꝰ obediẽs vsq̃ ad moꝛtẽ/moꝛtẽ aũt crucis: ꝓpter qd̃ ⁊ deꝰ exaltauit illũ ⁊c. o ¶ Adimplebis me lęticia cũ vultu tuo: cũ ad dexterã tuã sessurus ascẽdero. Et p ¶ Delectatiões/erũt mihi / in dextera tua. i. in cõsessu tuo. Et hoc/ q ¶ Vsq̃ in finem: id est ꝓfecte et ęternaliter.

Doraliter *

ne cõmouear: q̃si paratus adiuuare. Et ꝗ etiã maxie valet ad repmendũ pctm̃. Ps̃. Nisi dñs adiuuisset me: paulomiñ habitasset i inferno aia mea. Et alibi: Adiuua me ⁊ saluꝰ eroꝰ. b ¶ Propter hoc: qꝛ. s. ē a dextris meis. c ¶ Lętatũ est coꝛ meũ: sicut dicitur. j. Regl̃. xj. c. de viris iabes galaad q̃ audito nũcio q̃ saul veniret eis in auxiliũ: lętati sũt: ⁊ sũpta fidũcia diręt̃ ad inimicos: Mane exibimꝰ ad vos. Nota mane ⁊ post coꝛdis lęticiã: qꝛ ex abũdantia coꝛdis os loq̃k: d ¶ Exultauit lingua mea. Vñ Sen̄. Garrula res ē lęticia. e ¶ In sup ⁊ caro mea reqęscet. i. motus carnis/q̃ cõcupiscit adꝛuersus spm̃/cõquiescẽt/vt nõ me nimis infestent: Sicut ꝓlianꝭ retrahũt se a pręlio/qm̃ vidẽt magnũ ⁊ foꝛtius auxiliũ adꝛuersaꝛijs supuenire: ⁊ cũ vidẽt aduersaꝛios nõ timere: sꝫ desup veniente auxilio exultare. Unde. j. Regũ. iiij. b. dicit/q̃ timuerũt philistijm/qm̃ arca dei venit in castra israel: ⁊ dixerũt: Uę nob: nõ em̃ tanta fuit exultatio heri ⁊ nudiustertiꝰ: Uę nob/q̃l nos saluabit de manu deoꝭ sublimiũ istoꝭ: f ¶ Requiescet/dico/in spe. s. resurrectiõis ⁊ glorificatiõis. Qui em̃ bñ aduerteret q̃ ꝓ peccato carnis nõ solũ aia: sed et coꝛpꝰ cruciabit̃ in gehenna: ⁊ ecõuerso ꝓ cõtinentia carnis/nõ solũ animã: sed et ipsa caro glorificabit̃: defacili motꝰ carnis refrenaret. Et ꝗ ē: In spe. Et in qua spe: In spe geminę stolę. De stola animę pmo dic̃: g ¶ Qm̃ nõ derelinques aiaꝫ meã i inferno. Mota q̃ nõ dic̃ tm̃: linq̃s vel relinques: sꝫ derelinques. Linq̃k aia q̃ labi ꝓmittit̃: relinquit̃ q̃ exceçak̃: derelinquit̃ q̃ in inferꝛnum ꝓcipitak̃. Simile Heb. ij. a. Ne foꝛte pefluamus. Nõ fluit in lapsu: effluit in ꝓsuetudine: pefluit in damnatiõe. Hoc ergo dicendo/sperat de stola animę. Dicens aũt qd̃ sequit̃. s.

Ps. 118.

Ps. 29.

Matth. 12. c.

k ¶ Nec dabis sanctũ tuũ videre coꝛruptionẽ. s. ęternã/sperat de stola coꝛpis. m ¶ Notas mihi fecisti vias vitę. In ꝓcedẽti ꝗsu dic̃ se speꝛare geminã stolã. Sꝫ qꝛ spes ē vt dr̃ certa expectatio futurę beatitudinis ex meritis ꝓcedẽtibꝰ: Misi em̃ ꝓcedãt merita/nõ ē spes: sꝫ ꝓsũptio: iõ ꝗ ostendit se hãe merita: nõ tm̃ ex se: sed ex gr̃a dei dicens: Notas fecisti. i. a te habeo qd̃ scio: n ¶ Vias vitę: nõ tm̃ sciẽtia cognitiõis: sed scia experimẽti. Nota q̃ est via vita/et ē via vitę. Uia vita ē chriſtꝰ: q̃ dicit Job. xiiij. a. Ego sũ via/veritas ⁊c. Hęc via ē ꝓ quã spargit̃ lux. Job. xxxviij. c. Per quã viã spargit̃ lux. Immo ē ipa lux: Job. j. a. Erat lux vera ⁊c. De hac via dic̃ Augꝰ. Hac via ambulas si deũ amas. Uia vitę triplex est. Prima est exemplum vitę. s. opa chriſti. De qua dicit Augꝰ. Per me venitur/ ad me venit̃/ in me ꝑmanetur. Secũda via vitę/ē ꝓbatio vitę: sic̃ ꝓ flagella. Prouerb. vj. c. Uia vitę increpatio disciplinę. De q̃ disciplina Heb. xij. c. O ĩs disciplina ĩ ꝓsenti videk̃ nõ esse gaudij sed męroꝛis: postea aũt fructũ pacatissimũ exercitat̃ ꝓ eã reddet iusticię: Ecce qd̃ ē via vitę. Tertia via vitę ē ꝓfectio vitę. s. moꝛi ꝓ chriſto. Prouerb. xij. d. In semita iusticię vita. Matth. xvj. d. Si q̃s vult venire post me/abneget semetipsuꝫ ⁊ tollat crucẽ suã ⁊ sequat̃ me: Qui em̃ voluerit aiam suã saluã facere/pdet eã: Et ecõtra ē triplex deuiũ. Has vias fecit dñs notas. Primã fecit notã carnis assũptiõe: De q̃ dic̃ Thomę: Job. xiiij. a. Et q̃ ego vado scitis/⁊ viã scitis. Secũdã fecit notã miraculoꝭ opatiõe. Job. v. f. Opa q̃ ego facio testimoniũ phibẽt de me. Tertiã fecit notã moꝛtis passiõe. j. Pet̃. ij. d. Chriſtꝰ passus ē ꝓ nobis/vobis relinquẽs exẽplũ: vt sequami vestigia etꝰ. Cũ q̃ dñs has viaſ vitę notas fecerit: nõ est excusatio tenẽtibꝰ vias moꝛtis: Qui dicũt deo: recede a nob/sciẽtiã viaꝭ tuaꝭ nolumꝰ: Job. xxj. b. Volũt em̃ multi scire expũnẽto/licz multi studeãt ad sciendũ cognitiõe: De q̃bꝰ Greg̃. Ipsi sibi ꝗbis iudices ⁊ factis accusatoꝛes fiunt. Et qꝛ in via licz sit gaudiũ iusto: fm q̃ sup̃ dictũ est: Lętatũ ē coꝛ meũ ⁊c. nõ tm̃ plenũ est gaudiũ: qꝛ multa sunt de quibꝰ dolẽt viri iusti in via. Vñ Prouer. xiiij. b. Risus doloꝛe miscebit̃. Gaudẽt em̃ dolẽdo ⁊ dolẽt gaudẽdo. Vñ dicit̃. j. Esdre. iij. d. Nõ poterat q̃sq̃ cogscere vocẽ clamoꝛis lętantiũ ⁊ vocẽ fletꝰ. Ideo ꝗ pleno gaudio qd̃ erit in pria/subdit: o ¶ Adimplebis me lęticia: qm̃. s. dices mihi: Intra in gaudiũ dñi tui. Et in hoc qd̃ dic̃: Adimplebis: notãdę sũt cõpositiões ꝓpositionũ: Nõ em̃ tm̃ pleni erimꝰ: sed ĩpleti: sꝫ adimpleti. Pleni erimꝰ lęticia ꝓ glia prioꝭ: ĩpleti ꝓ glia nra: adimpleti ꝓ glia iesu chriſti. Et ꝗ notat̃ cũ dic̃: Adiplebis me lęticia cũ vultu tuo. i. filio tuo: qm̃ facie ad faciẽ videbo eũ: ⁊ cognoscã sic̃ ⁊ cognitꝰ sũ. Nec dicit ĩ vultu: sꝫ cũ vultu. Angelos em̃ ĩplebit in vultu: sed homies cũ vultu: ꝓpter cõformitatẽ hoĩs ad chriſtũ. Et ex pte aię: vt dr̃ Ro. viij. f. Quos ꝓsciuit ⁊ ꝓdestinauit cõformes fieri imaginis filij sui. Et ex pte coꝛpis: vt dr̃ Phil̃. iij. d. Saluatoꝛẽ expectamꝰ dñm nr̃m iesũ chriſtũ: q̃ reformabit coꝛpꝰ hũilitat̃ nr̃ę cõfiguratũ coꝛpi claritat̃ suę. Jõo sobrie ⁊ iuste ⁊ pie viuamꝰ in ꝗ seculo/expectãtes beatã spẽ ⁊ aduentũ glię magni dei. Hic ē ꝗsus illꝰ rñsoꝛij: ⁊ vere: Adiplebis me lęticia: ĩ pria: Qꝛ p ¶ Delectatiões sũt i dextera tua: in ęternitate/in patria. Cant̃. viij. a. Dextera illꝰ amplexabit̃ me. Et dicit pluralit̃/delectatiões: qꝛ vna erit delectatio magna ĩ beatitudĩe, prioꝭ: alia maioꝛ ĩ delectatiõe ꝓpa: alia maxia i beatitudine chriſti ⁊ totꝰ trinitatis. Et ꝗ nõ ad hoꝛã: sꝫ q ¶ Vsq̃ in finẽ. i. in sempiternũ. Prouer. iij. b. Longitudo dierũ in dextera eiꝰ. ¶ Expo. Ps̃. XVI.

Exaudi ⁊c. Titulꝰ. Oratio dauid. In ꝓcedenti ps̃ egit ꝓpha de bñficq̃s passiõis ⁊ resurrectiõis chriſti: ex q̃bꝰ ē plena iustificatio: sic̃ habet̃ Ro. iiij. d. Traditꝰ ē ꝓpter

l tuum videre cõruptionem.
m Notas mihi fecisti vias vitę:
o adimplebis me lęticia cum
p vultu tuo: ꝗ delectationes in
q dextera tua vsq̃ i finem.

¶ Oratio Dauid.

Al. ꝗ delectatio Est via vita et via vite

Uia vite triplex est

1. Corꝰ. 15. d.

Titũ. 2. d.